

Oświadczenie złożone przez senator Alicję Zając na 62. posiedzeniu Senatu w dniu 12 sierpnia 2010 r.

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Oświadczenie to dotyczy planowanych zmian w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych i niektórych innych ustaw.

Do mojego biura senatorskiego zwrócili się przedstawiciele osób niepełnosprawnych, zaniepokojeni proponowanymi zmianami w wymienionej ustawie, dotyczącymi przede wszystkim planowanej likwidacji prozatrudnieniowego art. 22 tej ustawy, który obecnie jest najlepszym narzędziem wspierania zatrudnienia osób z najcięższymi schorzeniami.

Art. 22 ustawy stworzył możliwość pracodawcom nieosiągającym 6% wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych, obniżania do 80% swoich obowiązkowych wpłat wnoszonych na Państwowy Fundusz Osób Niepełnosprawnych, jeśli dokonają zakupu wytworzonych wyrobów lub świadczonych usług, z wyłączeniem handlu, u pracodawcy zatrudniającego ogółem co najmniej dwudziestu pracowników i osiągającego wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w wysokości co najmniej 10%.

Przepis powyższy daje możliwość kupującym, aby wielkością swoich zamówień bezpośrednio stymulowali u sprzedającego wielkość zatrudnienia osób niepełnosprawnych, a także poziom wynagrodzeń zatrudnionych osób z najcięższymi schorzeniami (stopień znaczny i umiarkowany). Rozwiązanie to ma nie tylko charakter prozatrudnieniowy, lecz także umożliwia w sposób najbardziej efektywny wykorzystywanie środków należnych PFRON, a przeznaczonych na wspieranie zatrudnienia niepełnosprawnych, gdyż środki te – w postaci ulgi – trafiają bezpośrednio do tych, którzy wspierają zatrudnienie takich osób, dzięki temu, że kupują produkty i usługi u ich pracodawców. Likwidacja art. 22, zdaniem przedstawicieli osób niepełnosprawnych, ograniczy w przyszłości dostęp do pracy osobom niepełnosprawnym, które dzisiaj są aktywne zawodowo i dalej chciałyby wykazywać taką aktywność.

Inne proponowane w ustawie rozwiązania również wprowadzają wiele negatywnych zmian. Chodzi zwłaszcza o systematyczne zmniejszanie dofinansowania do wynagrodzeń pracowników z lekką niepełnosprawnością czy nałożenie na zakłady pracy chronionej dodatkowych obciążeń, takich jak na przykład podatki, z których dotąd zakłady te były zwolnione.

Mając powyższe na uwadze, zwracam się do Pani Minister z zapytaniem, czy planowana jest likwidacja art. 22 przywołanej wyżej ustawy.

Czy w razie likwidacji art. 22 ustawy przewidziane są jakieś inne rozwiązania, które zapobiegałyby pogorszeniu się na rynku pracy sytuacji osób posiadających orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Alicja Zając